27 Φεβρουαρίου 2016

Να την κάνεις κόρη σου…

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Θεολογία και Ζωή

π. Εφραίμ Παναούσης

Λοιπόν σκέφτομαι πως είναι φορές που δεν αξιοποιούμε τον χρόνο που μας έδωσε ο Θεός για μετάνοια και εξομολόγηση αλλά για επιπλέον δικαιολογίες για τον εαυτό μας, για αυτοδικαίωση και ευθύνες για τους άλλους.
Παρόμοια ιστορία είχα ακούσει για κάποια μητέρα που μιλώντας στον πνευματικό με τρόπο απαξιωτικό για τη νύφη της ζητούσε τη συμπάθεια του ιερέα και έναν ακόμη σύμμαχο για την ίδια.
Όλη η εξομολόγηση περιστρεφόταν γύρω από την «άλλη».
Ο ιερέας άκουγε με λεπτομέρειες τι έκανε και τι δεν έκανε η «άλλη».
Μάταια προσπαθούσε ο παππούλης να επαναφέρει το μυστήριο στη σωστή του θέση. Η πεθερά δεν άφηνε περιθώρια για την «άλλη».

– Από τότε που πήρε το γιό μου αλλάξανε όλα. Το παιδί μου ήτανε καλό. Αυτή τον άλλαξε.
Από τότε που παντρεύτηκε, το παιδί μου δεν μας θέλει.
Κι άλλα πολλά έλεγε η κυρία και στόλιζε την «άλλη»
Ο παππούλης άκουγε, άκουγε και τελειωμός δεν υπήρχε.

Αφού η ώρα πέρασε και δεν υπήρχε καμμιά χαραμάδα για να μπορεί κάτι να αρθρώσει ο πνευματικός. Σε κάποια στιγμή σε απόγνωση η γυναίκα ρώτησε τον παππούλη.

– Είμαι απελπισμένη. Δεν μπορώ να τη δω με αγάπη. Δεν μπορώ να σκεφτώ κάτι καλό γι αυτήν. Τι να κάνω;

Ο πνευματικός σήκωσε το βλέμμα του και κύταξε τον εικόνα του Χριστού. Σαν να ᾽πε μια προσευχή μέσα του και ζήτησε από το Θεό να του δώσει μια απάντηση.

Και σαν να του το υπαγόρευσε ο άγγελός του γύρισε και είπε στη γυναίκα.

– Να την κάνεις κόρη σου…

Πηγή: synodoiporia.gr